

Γρεβενών Δαβίδ: «Βάθεμα στην αγάπη του Θεού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Λαμπρό Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο και μεγαλειώδης Ιερά Λιτανεία για την εορτή των Πολιούχων της Πρωτεύουσας των Λοκρών, της όμορφης και ιστορικής Αταλάντης, Αγίων Θεοδώρων τελέσθηκε σήμερα στον ομώνυμο Ιερό Μητροπολιτικό Ναό, στην Καθέδρα της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Ταλαντίου και Λοκρίδος.

Το συλλείτουργο τελέσθηκε προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γρεβενών κ. **Δαβίδ**, συνιερουργούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών, **Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου κ. Στεφάνου** και του οικείου Ποιμενάρχου, **Φθιώτιδος, Ταλαντίου και Λοκρίδος κ. Συμεών**.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Τα Ιερά Αναλόγια στελέχωσαν χοροί ιεροψαλτών, υπό τον Καθηγητή του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» και υπεύθυνο του Παραρτήματος Αταλάντης, κ. Ανάργυρο Βλάχο, Πρωτοψάλτη εκ δεξιών, τη συμμετοχή μαθητών του Ωδείου, καθώς και των μελών της Ευρωπαϊκής χορωδίας του Δημοτικού Ωδείου της πόλεως και τον κ. Ευστάθιο Αθανασάκο, συνεπικουρούμενου υπό των τοπικών ιεροψαλτών εξ αριστερών.

Στο Θείο Κήρυγμα ο Σεβασμιώτατος κ. Δαυίδ, μεταξύ άλλων χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Έορτια σύναξη και ημέρα χαρᾶς για τὴν ἑνορία καὶ τὴν κωμόπολη τῆς Ἀταλάντης. Ἀφορμὴ πνευματικῆς πανδαισίας, ἡ ἀνάμνηση τοῦ θαύματος τοῦ Μεγαλομάρτυρα Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, διὰ τοῦ ὁποῦ ὁ Θεὸς ἔθρεψε τὸ λαὸ Του ποὺ νήστευε καὶ τὸν ἔσωσε ἀπὸ τὴν εἰδωλικὴ παγίδα τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτη.

Τι χαρὰ καὶ εὐφροσύνη γιὰ τοὺς χριστιανοὺς, ὅταν συνειδητοποίησαν τὸ «περὶ αὐτῶν» θαῦμα! Αὐτὸ μαρτυρεῖ ἡ παροῦσα ἑορτὴ. θεωρήθηκε ἐπιβεβλημένη ἡ αἰώνια μνημόνευση καὶ δοξολογία τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τους. Φανέρωση τῆς θεϊκῆς φροντίδας καὶ αγάπης. Δίδαγμα πνευματικῆς ὑπεροχῆς ὅσων ἀγωνίζονται φιλότιμα, γιὰ τοὺς ὁποῖους ὁ Θεὸς μεριμνᾷ!

Τὶ ἦττα ὅμως ἀντίστοιχα καὶ αἰσχύνη φοβερὴ τοῦ παραβάτη αὐτοκράτορα! Ἡ ἀλαζονία τῆς ἐξουσίας τὸν τύφλωσε οἰκτρά. Ἀναλογίστηκε ὅτι μπορούσε νὰ καθορίσει τὴ ζωὴ καὶ τὶς ἐπιλογές τῶν ὑπηκόων του. Θέλησε δόλια νὰ ὑποτάξει τὴν ἐλευθερία τῆς συνειδήσεώς τους, νὰ μολύνει τὴν νηστευτικὴ τους ἐγκράτεια! Ἐπιπόλαια κινούμενος, βρέθηκε ἀπέναντι στὸ Θεό! Δίδαγμα καὶ αὐτὸ βαθύ, γιὰ τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ αἰῶνος τούτου, ὅσους νομίζουν ὅτι δύνανται ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀσεβῶς νὰ ὀρίζουν τὴ μοῖρα τῶν λαῶν.

Ποιὰ ὑπῆρξε κατὰ βάθος ἡ ἁμαρτία τοῦ Ἰουλιανοῦ; Μὲ περισσὴ σιγουριά ἀκόμη καὶ ἐμεῖς θὰ ἀπαντούσαμε σήμερα, ἡ αἰσχρὴ του πράξη νὰ μολύνει μὲ τὸ αἷμα τῶν θουσιῶν τὰ τρόφιμα τῶν χριστιανῶν. Αὐτὸ ὡστόσο μόνο του, χωρὶς ἄλλες βαθύτερες προεκτάσεις, προσκρούει στὴ διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ὁ ἀπ. Παῦλος στὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους εἶναι σαφής: «Σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα ἂν πρέπει νὰ τρῶμε εἰδωλόθυτα, ξέρουμε ὅτι τὰ εἰδωλα δὲν ἀντιπροσωπεύουν τίποτα μέσα στὸν κόσμος, κί' ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος Θεὸς παρά μόνο ἕνας... Κύριος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός,

μέσω τοῦ ὁποίου δημιουργήθηκαν τὰ πάντα καί δόθηκε σ' ἐμᾶς ἡ νέα ζωή ».

Τι σημαίνουν τὰ παραπάνω; Ὅτι γιά τοὺς χριστιανούς δὲν ὑπάρχουν μολυσμένες τροφές. ἀκόμη καὶ τὰ εἰδωλόθυτα, τὰ ζῶα ποὺ προσφέρονταν στὶς θυσίες, δὲν μποροῦν νὰ μιαίνουν τοὺς χριστιανούς καθὼς προσφέρονταν σὲ ἀνύπαρκτους θεούς! Τίποτα δὲ μολύνει τὸν ἄνθρωπο ἀπ' ὅπου κι ἂν προέρχεται. Συνήγορος στὰ παραπάνω εἶναι ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ στὸ γνωστό ὄραμα τοῦ Ἁπ. Πέτρου λίγο πρὶν τὴ συνάντησή του μὲ τὸν εἰδωλόλατρη ἑκατόνταρχο Κορνήλιο, «αὐτά που ὁ Θεός καθάρισε, ἐσύ μὴν τὰ θεωρεῖς ἀκάθαρτα».

Σύμφωνα μὲ τὰ παραπάνω γίνεται ἀντιληπτό ὅτι, παρ' ὅλη τὴν κακότητα καὶ τὴν πονηρία τοῦ Ἰουλιανοῦ, οἱ χριστιανοὶ δὲν κινδύνευαν πνευματικά. Ἐνδεχομένως νὰ ὑπῆρχε ἓνα ζήτημα συνειδησιακό, ὅπως εὐστοχα παρατηρεῖ ὁ ἀπ. Παῦλος , ἀλλὰ τίποτε περισσότερο. Ἄραγε κάτι βαθύτερο καὶ οὐσιαστικότερο κρύβεται στὴν ἱστορία τοῦ θαύματος. Κάπου ἀλλοῦ χρειάζεται ν' ἀναζητήσουμε τὴν αἰτία τῆς θεϊκῆς ἐπέμβασης. Σὺν Θεῷ, λοιπόν, καταθέτουμε τρεῖς σκέψεις:

Καταρχὰς, ὁ Θεός ἀντιτάχθηκε θαυματουργικά στὸν αὐτοκράτορα, προκειμένου νὰ τοῦ ὀρίσει φιλόανθρωπα καὶ νὰ τοῦ ὑπενθυμίσει ἐναργῶς τὰ πεπερασμένα ὄρια τόσο τῆς ἀνθρώπινης φύσης, ὅσο καὶ τῆς ἐξουσίας του. Ὁ Θεός μὲ τὰ θαύματα χαρίζει εὐκαιρίες σωτηρίας σὲ ὅλους, ἀκόμη καὶ στὸν Ἰουλιανὸ μὲ τὴν ἀλαζονικὴ του συμπεριφορὰ. Σώζει τὸ λαὸ Του καὶ μέσα ἀπὸ τὸ θαῦμα καλεῖ τὸν παραβάτη νὰ γνωρίσει ἐκ νέου, μέσα στὴ μέθη τῆς ἐξουσίας του, τὸν ἀληθινὸ Θεὸ ποὺ εἶχε ἀπαρνηθεῖ.

Ταπεινώνει ἔπειτα τὸν μέγιστο αὐτοκράτορα, ποὺ ἤθελε νὰ διασκεδάσει μὲ τὴν εὐσέβεια τῶν χριστιανῶν, στέλνοντας ἐντολέα καὶ σωτήρα, ἓναν σχεδόν συγκαιρινὸ του μάρτυρα, ἓνα νεοσύλληκτο τῶν λεγεῶνων, τὸν Ἅγιο Θεόδωρο τὸν Τήρωνα. Δὲν εἶχαν περάσει πολλὰ χρόνια ἀπὸ τὸ μαρτύριό του καὶ ὅμως ἐκεῖνος μὲ τὴ θαυμαστὴ παρέμβασή του σώζει ἄοπλος, νεκρὸς σύμφωνα μὲ τὰ δεδομένα τοῦ κόσμου, ταπεινωμένος ἀπὸ τὸ ρωμαϊκὸ δίκαιο, εὐτελισμένος ἀπὸ τὸ μαρτύριο, καὶ μὲ ἓνα ἐνύπνιο τοὺς χριστιανούς! Ὁ νεοσύλληκτος -Τήρων- νικᾷ τὸν στρατηλάτη αὐτοκράτορα. Ὁ «πεθαμένος», τὸν ζωντανό! Ὁ ἀόρατος, τὶς ὀρατὲς λεγεῶνες! Ὁ «μηδὲν ἔχων, καὶ τὰ πάντα κατέχων » σώζει τὸ λαό. Τὶ καλύτερο μήνυμα θὰ μπορούσε νὰ ἀπευθυνθεῖ στὸν αὐτοκράτορα; Τι θὰ μπορούσε τόσο ἐμφαντικά νὰ τοῦ ἀποδείξει τὴν ἀδυναμία του ἔναντι τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ;

Τέλος, ἡ τήρηση τῆς νηστείας φανερῶνει τὴν ὑπερβάλλουσα χάρη καὶ δύναμη ποὺ διαθέτει, καθὼς προκαλεῖ τὴν ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ προκειμένου οἱ χριστιανοὶ νὰ συνεχίσουν ἀπρόσκοπτα τὸν ἀγῶνα τους καὶ ἡ βέβηλη καὶ ἀσεβὴς χεῖρα, ποὺ νόμισε πῶς θὰ τοὺς μιάνει, νὰ λάβει σωφρονισμό καὶ ἀφορμὴ μετανοίας. Καὶ νηστεία δὲν ἐννοοῦμε ἀπλὰ τὴν ἀλλαγὴ τῆς διατροφῆς ἢ τὸν «εὐλαβὴ» καταναγκασμὸ τήρησης ἑνὸς κανόνα, ἀλλὰ τὴν χαρισματικὴ προσπάθεια νὰ

νηστέψει ὅλη ἢ ὑπαρξη ἀπὸ τὸ κακό, τὸ ψέμα, τὴ μιζέρια, τὴν ἀδικία, τὴν παραίτηση ἀπὸ τὸν ἀγῶνα γιὰ τὸ καλό. Ἡ νηστεία στὴν Παράδοσή μας εἶναι καιρὸς, κατάλληλη ἐποχή, γιὰ νὰ ἀναζωπυρωθεῖ ἢ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη, νὰ ἀνθίσει ἢ συγχώρηση, νὰ νικήσει ἢ καλοσύνη. Κι ὅλα αὐτὰ νὰ φανερωθοῦν «δι' ἔργων», μὲ τὴν ἐπίμονη προσπάθεια νὰ ἐκφραστεῖ ἡ ἐσωτερικὴ καλὴ ἀγωνία καὶ ἀγῶνας μὲ φιλόνηθρα ἔργα ὅπως χαρακτηριστικὰ παραγγέλει στὸν Τίτο ὁ Ἄπ. Παῦλος: «μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ᾧσιν ἄκαρποι ». Αὐτὴ ἄλλωστε ὑπῆρξε ἡ ἀχίλλειος πτέρνα τοῦ ὀράματος τοῦ Ἰουλιανοῦ γιὰ τὴν παλινὸρθωση τῆς εἰδωλολατρείας, ἡ φιλόνηθρη στάση τῶν χριστιανῶν ἔναντι τῶν κατατρεγμένων καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν τοῦ κόσμου».

Κλείνοντας τὸ κήρυγμά του ὁ κ. Δαυὶδ τόνισε:

«Ἐορτάζοντας, λοιπόν, σήμερα τὸ διὰ κολλύβων θαῦμα, ἅς ἀναλογιστοῦμε, ὅχι ἀπλᾶ τὸ μεγαλεῖο τῆς πίστεως που γεννᾷ τὸ θαῦμα, ἀλλὰ τὴν παρακαταθήκη τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς πού βιώνει, συντηρεῖ καὶ ἀνανεώνει τὴν πίστη μέσα στὴν ἱστορία. Πῶς ὁ Θεὸς σώζει τοὺς πιστοὺς, ὅταν παραμένουν πιστοὶ στὴν χριστοειδῆ ζωὴ καὶ προσπάθεια. Πῶς βρίσκει τρόπους θαυμαστούς νὰ ὑπερασπιστεῖ τὴν ἐλευθερία τους. Πῶς μᾶς καλεῖ, «πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα». Πῶς διακριτικὰ καὶ σιωπηλὰ ἔρχεται ἡ χάρις καὶ τὸ θαῦμα στὴ ζωὴ καὶ στὴν πνευματικὴ προσπάθεια.

Καὶ κυρίως πῶς διερμηνεύει ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς τὸ θαῦμα ἔναντι τῆς ἀνθρώπινης λογικῆς καὶ πίστεως. Θαῦμα ἀρεσκομάστε νὰ ὀνομάζουμε τὸ θαυμαστὸ γεγονός, ξεχνόντας πῶς ὁ διάβολος μπορεῖ καὶ μετασχηματίζεται σὲ ἄγγελο φωτός γιὰ νὰ παραπλανήσῃ τὸν ἄνθρωπο. Θαῦμα ὅμως στὴ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶναι κυρίως ὁ χῶρος πού ἀνοίγει στὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νὰ χωρέσει ἡ ἀγάπη Του, ἡ εὐσπλαχνία Του, ἡ φροντίδα Του, ἡ εἰρήνη Του, ἡ χαρὰ Του, ἡ ἔκπληξη, τὸ ἀνέλπιστο.

Αὐτὰ, ὡς ἐργαλεῖα σωστικὰ, ἀνακαινίζουν τὸν ἄνθρωπο, τὸν μεταμορφώνουν, ὥστε ἡ παρουσία του μέσα στὸν κόσμον νὰ ἀποτελεῖ μία μικρὴ θεοφάνεια, μία φανέρωση τοῦ Θεοῦ κυρίως μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου σὲ ὅσους τὸν ἀναζητοῦν. Μία ζεστὴ ἀγκαλιά, ἕνα σπλαχνικὸ βλέμμα, μία καλὴ κουβέντα, ἕνας ἐγκάρδιος χαιρετισμὸς, μία σπλαχνικὴ προσευχή, «ραγίζει» τὴν παγωμάρα καὶ τὴ σκοτεινιά τοῦ κόσμου, ἀνοίγει χαραμάδες θεϊκοῦ ἐλέους, αὐτὸ πού ἀποκαλοῦμε Ἁγιότητα.

Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἑορτές μέσα στὴν Ἐκκλησία μας δὲν συνιστοῦν μία τοπικὴ πανηγυρι, μία εὐκαιρία γιὰ ἐπιφανειακὸ ξεφάντωμα καὶ γλέντι, ἀλλὰ κυρίως βᾶθεμα στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μετάνοια γιὰ τὸ λίγο καὶ τὴ μιζέρια πού κουβαλάμε καὶ προπάντων δοξολογία στὸ Θεὸ πού πάντα βρίσκει ωραίους δρόμους νὰ

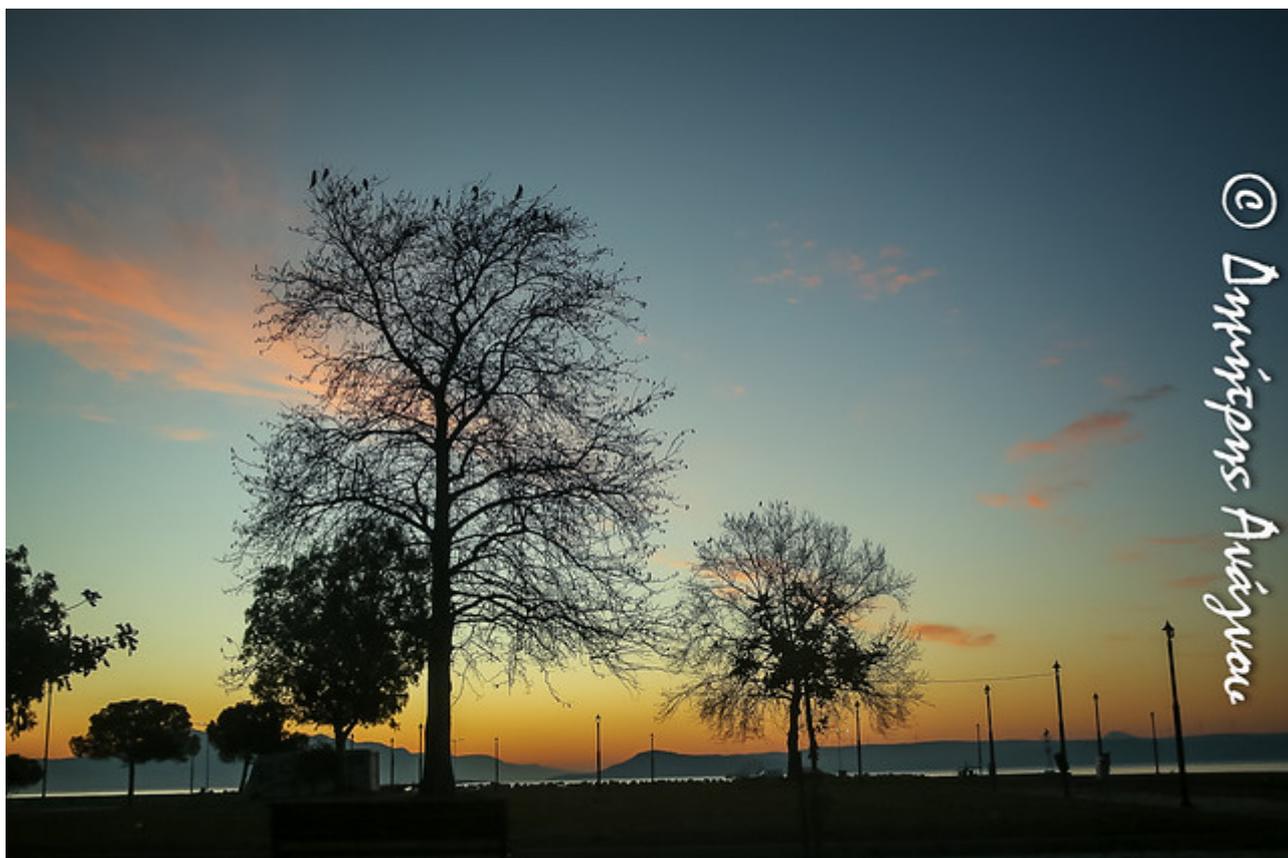
φανερώνει την εύπλαχνία του για μᾶς.

Τούτο εὔχομαι ἀπὸ καρδιάς σὲ ὅλους σας καθὼς βρισκόμαστε στὴν ἀρχὴ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, νὰ διαπλεύσετε τὸ μέγα τῆς νηστείας πέλαγος με τὴν ζωηρὴ μετάνοια, τὴ θεϊκὴ φιλανθρωπία, τὴ σιωπηλὴ καὶ κατανυκτικὴ προσευχὴ, τὴν οὐσιαστικὴ ἀλλαγὴ τῶν ὄρων τῆς καθημερινότητός σας, ὥστε φαιδρὰ καὶ σωστικὴ νὰ ἀνατείλει ἡ Ἁγία Ἀνάσταση ὅλων μας ἀντάμα με τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ».

Ακολούθησε ἡ πάνδημη Ἱερά Λιτανεία τῆς Εφεστίου καὶ Θαυματουργοῦ Εικόνας των Ἀγίων Θεοδώρων στους δρόμους τῆς πόλεως, με τὴν συνοδεία τῆς Δημοτικῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Λοκρῶν καὶ τιμητικῶν ἀγημάτων, στὴν ὁποία συμμετείχαν εκπρόσωποι τῆς πολιτείας, τῆς τοπικῆς Αυτοδιοίκησης, με προεξάρχοντα τὸν Δήμαρχο Λοκρῶν κ. Αθανάσιο Ζεκεντέ, τοῦ Στρατοῦ, τῆς Αστυνομίας, τῆς Πυροσβεστικῆς, τοῦ Λιμενικοῦ, καθὼς καὶ εκπρόσωποι ἄλλων συλλόγων καὶ φορέων τοῦ τόπου.

Κατὰ τὴν ολοκλήρωση τῆς Ἱεράς Λιτανείας ὁ Δήμαρχος Λοκρῶν κ. Αθανάσιος Ζεκεντές δήλωσε:

«Ὁ φετινὸς πανηγυρικὸς εορτασμὸς των Ἀγίων Θεοδώρων πολιούχων τῆς Αταλάντης, πραγματοποιήθηκε με κάθε ἐπισημότητα καὶ αἴγλη με τὴν προσωπικὴ φροντίδα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών καὶ με τὴν παρουσία δύο Ἀρχιερέων που λάμπρυναν με τὴ συμμετοχὴ τους τὸν εορτασμὸ. Ευχαριστοῦμε τους ἐπίσημους προσκεκλημένους, τὰ τιμητικὰ ἀγήματα, τὴ Δημοτικὴ Φιλαρμονικὴ Αταλάντης καὶ ὅλους τους πιστοὺς που παρέστησαν. Ἡ Αταλάντη σήμερα γιορτάζει καὶ δηλώνει τὴν παρουσία τῆς με τους ἀνθρώπους που τὴν ἀγαποῦν καὶ ἀγαπά».

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου